

POUŤNÍK

ROČNÍK V/VI
VÁNOCE 2001
LEDEN 2002

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

I o těchto nadcházejících vánocích si připomínáme, že se Bůh stal jedním z nás, narodil se jako dítě člověka, je naším bratrem. Když to přijmeme ne jako obyčejnou zprávu, ale jako svou aktuální skutečnost, tak tu zcela jistě objevíme i druhou stránku věci, že jsme se totiž i my stali jeho bratry, tedy dětmi vyrůstajícími a dospívajícími do jeho života.

Bylo by nelogické, kdybychom potom v sobě nenašli něco božského, čím jsme začleněni nejen do svých lidských bolestí a problémů, ale i do samotného tajemství nekonečné Boží moudrosti a lásky. Takoví jsme nyní. Neukázalo se však ještě, čím budeme. Cožpak už nebudeme Božími dětmi? V perspektivách, které vidí ve svém 1. listu sv. Jan, být Božím dítětem znamená něco jiného, než jak tomu rozumíme dnes.

Když ještě Ježíš na zemi hlásal svoje poselství, hovořil o lásce, která se projevuje tím, že člověk člověku činí dobro – hladovému dá najíst, žíznivému napít, raněného ošetřit. Když se však večer před svojí smrtí zahleděl na vrchol

veškerého dění, tam už se mu láska objevila v takovém světle, na které náš zrak nemůže stačit. Tehdy se už nezmiňoval o dobrých skutcích, jen říkal, že potom máme být jedno, tak jako je jeden Bůh, že i my takto máme být jedno. A to je skutečně rozdílné pojetí lásky.

Podobně je to i s tím, jak jsme a jak budeme Božími dětmi. Zatím jsme možná ještě jen jako batolata, která tak málo rozumějí duchovnímu životu. Velkolepým zjevením celé pravdy, celé lásky a celého života bude až dospělý věk Ježíše Krista, do kterého dozráváme. Čím budeme potom, to se skutečně ještě neukázalo, to se teprve ukáže.

„Být Božím dítětem“ je možno chápat a vysvětlovat jako vyjádření rodinného vztahu (otec a dítě) nebo jako vyjádření dětského věku (dítě a dospělý). V tom prvním smyslu zůstáváme Božími dětmi stále. V tom druhém dospíváme ke zralé lidskosti podle měřítek Ježíše Krista. Přejme si, abychom duchovně dosáhli dospělosti.

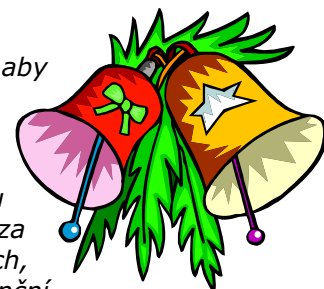
Otec Pavel

PŘÁNÍ A PODĚKOVÁNÍ

Draží přátelé,

k nadcházejícím vánočním svátkům vám všem ze srdce blahopřeji a vyprošuji, aby poselství betlémské noci, ve které se nám narodil Spasitel, vás naplnilo vděčností, radostí a pokojem a abyste tuto radostnou zvěst pravdivě šířili svému okolí také po celý příští rok.

Při této příležitosti děkuji všem, kteří se během tohoto roku podíleli na úklidu a výzdobě našich kostelů. Děkuji našim zpěvákům a hudebníkům za jejich pravidelnou a důstojnou účast na slavnostních bohoslužbách, děkuji ministrantům za jejich službu. Děkuji za všechny vaše finanční příspěvky, za vaši účast a nezištnou pomoc při farních akcích, které se letos v naší farnosti uskutečnily. Především si velmi vážím vaší účasti na uplynulých volbách do pastorační rady naší farnosti. Je to velká zodpovědnost jak pro všechny členy rady, tak i pro mne. Věřím, že vás nezklameme. Uvědomuji si, že nejsem schopen vyjmenovat všechna dobrodíní, které jste ve prospěch celé farnosti prokázali. Chci na vás na všechny pamatovat především při každé bohoslužbě za farníky a 31.12. za všechny dobrodince.

Otec Pavel

POUŽÍ MÍSTO POSVÍCENÍ – NEČEKANÝ VÝLET DO MARIAZELL

Většina z nás se v neděli 28. října 2001 vydala na posvícení do Jakobovic. Naše dvě farnice – paní Lídu a paní Růžu to zaválo malinko jiným směrem a tady jsou jejich zážitky:

Už se Vám někdy stalo, že jste dostali nečekanou nabídku? Mně to „potkalo“ 20. října tohoto roku – dcera švagrové mě pozvala na cestu do Mariazell – že prý mají volné místo v autě. Po chvílice zaváhání jsem nabídku přijala.

O půl čtvrté ráno Honza přijíždí na dvůr a my s Růžou nasedáme do auta. V Lanškrouně přistupuje poutnice Helena, v Sázavě Marta s Václavem a v Žichlínce Lída. Když jsme všichni naloděni, uháníme na jih do Rakouska. Zpíváme píseň Anděle Boží.....a svěřujeme se do ochrany svých andělů strážných.

Při odjezdu bylo velmi špatné počasí, které nás provázelo celou cestu po našem území a dál i po Rakousku. Déšť, mistry mlha a poměrně chladno. Říkala jsem si: „No, nevádí, budeme se zdržovat v kostele a tak nám to špatné počasí nebude vadit.“

Na rakouské celnici nás zdraví: „Griiß Gott“. „Co to je?“ Lovím v paměti.... Asi „Pozdrav Bůh!“ Nebýt té celnice, ani bych nepostřehla, že jsme v Rakousku. Vidím sklizená pole, vinice, louky, vesnice a města, jako u nás. Snad jen upravené okraje silnic se liší od našich zarostlých.

Protože je nedělní ráno a jedeme na pouť modlíme se slavný růženec a zpíváme mariánské písně. Zepředu se do toho občas ozve: „Teď odbočíme doprava“ nebo „Pozor! Teď vlevo!“ a „Tamhle už je směrovka na Sanht Pölten“ - Lída naviguje našeho řidiče Honzu.

Když jsme se dostali asi tak 50km od cíle mraky se začaly protrhávat a začalo se jaksí prosvětlovat. Všichni jsme si říkali: „No aspoň když nám nebude pršet, bude dobře.“ A jak jsme se blížili víc a víc k cíli naší cesty, bylo stále jasněji a když jsme dorazili na místo okolo 10hod. přivítalo nás sluníčko.

Teď někde zaparkovat. Díky nálepce „Invalida“ (paní Helena se pohybuje na invalidním vozíku) se dostáváme až k těsné blízkosti kostela. Předem jsme věděli že jedna z nedělních bohoslužeb je sloužena až v 11.15hod., proto jsme se nejdříve rozhodli projít okolí kostela a zjistit, kterým vchodem se dá projet s invalidním vozíkem.

Vcházíme hlavním vchodem pod prostřední a nejvyšší ze tří věží v průčelí. Zůstáváme stát vzadu za lavicemi abychom nerušili, protože probíhá ještě předešlá mše svatá. Po skončení jdeme k Cellestýnské kapli uprostřed chrámu, kde svěřujeme Matce Boží všechny své starosti a prosby.

Poté jsme se přemístili do přední části a já překvapením zírala. Zadní část interiéru se totiž opravovala a byla zakryta lešením, ale

tady vpředu už bylo vše opravené. Na stropě a stěnách bělostně zářila nádherná štuková výzdoba.

Prošli jsme dopředu co nejbliže k hlavnímu oltáři a čekali na začátek mše svaté.

Přichází kněz s lektorem, bez ministrantů, a po úvodní písni začíná poslední dopolední mše svatá.

Evangelium a promluva – kněz mluví důrazně a s velkým nasazením, ale já chytám jen sem tam slovo: „Pharisäer, Zöllner, Kirchen, Gott, und, auch, nur“ a vím jen, že je řeč o farizeovi a celníkovi v chrámě.

Při přimluvách jsem byla tak zblblá, že odpovídám: „Wir bitten vyslyš nás!“ Opět se zpívá jiná píseň a krásné ordinarium.

Mše svatá vrcholí, jsme přítomni při Ježíšově nejsvětější oběti a nakonec ještě přichází do našich srdcí. „Pane, vždycky znova žasnu nad Tvou láskou a pokorou. Dáváš se nám i když víš, jak máme do svatosti daleko. Na tohle můj rozum prostě nestačí.“

Po požehnání kněz s lektorem odchází. Doznívá závěrečná píseň, její poslední tóny a poutníci se rozcházejí.

Ještě se nám nechce odejít a prohlížíme si chrám. Svatostánek má tvar zeměkoule i s naznačenými světadíly a obťací ho černý had. Nad ním se tyčí vysoký kříž. Kopule nad presbytářem a celý strop je ozdoben barevnými freskami, sochami a štukovými plastikami.

Varhany nejsou vzadu, ale v chrámové lodi vlevo. Ty největší pískaly ční až ke stropu.

Před celou stojí sloup a na něm obraz Matky Boží s Ježíškem v náručí – podobný našemu na Mariánské hoře. Uvnitř celý je krásně vyřezávané průčelí z tmavého dřeva. Dvě řady andělů po stranách a uprostřed socha Matky Boží oděná v červeném plášti a bílém závoji s Ježíškem v náručí.

Dlouho by bylo co obdivovat, ale je třeba jít.

Od chrámu jsme se vydali po cestě vzhůru k prameni čisté vody. Odtud se někteří z nás vydali i na Kalvarii. Přestože je to cesta strmá, zvládla to i paní Marta, která chodí o holi.

Kapličky křížové cesty jsou hezky tvarované s kuželovou šindelovou stříškou a s obrazy jednotlivých zastavení. Strmá a klikatící se cesta vzhůru mi hodně připomíná cestu, po které šel Pán Ježíš. Tiše rozjímáme. Cesta končí nahoře na Kalvarii u tří křížů. Padáme na kolena: „Pane, odpusť,

smiluj se....“ Po chvíli vidíme opodál znázorněné vzkříšení. Hrob je prázdný, Kristus žije!

*

Z Kalvárie je nádherný výhled na celé poutní městečko, v duchu si představuju na místě kostela malou celu, kde se před staletími začal uctívat obraz Panny Marie a zástupy poutníků, kteří přicházeli pěšky z velikých dálek – i od nás z Čermné.

Při zpáteční cestě z Kalvárie jsme se ještě zastavili podívat na pohyblivý betlém.

*

Bohužel, čas běží a my máme sraz už o půl čtvrté, jdeme se tedy ještě rozloučit do chrámu. Ve stanovený čas jsme na místě a pak: „Sbohem Mariánel!“

Radujeme se ze prožili a modlíme se růženec, zpíváme tichounce se sklání...“ „Ó, zhasíná den...“ a jiné písně.

*

S překvapením jsme si všimli, jak se obloha pozvolna zatahovala mraky a asi po 10km jízdy už pomalu začínalo pršet. Déšť byl vytrvalý a přšelo skoro po celou dobu naší zpáteční cesty. Nemohu

jinak než konstatovat, že to krásné počasí jsme všichni dostali jako velký dar na naši pouť.

*

Poutnice Marta byla moc spokojená, když řkala: „Mně se dnes splnil můj životní sen!“ a já jen mohla dodat: „Mně se zase o takové pouti nikdy ani nesnilo.“ Povíдали jsme si, vyprávěli vtipy a najednou tu byl Lanškroun, s ním první rozloučení s Helenou, potom

Sázava – dali jsme dobrou noc Václavovi a Martě a za chvíli už jsme byli u nás doma.

*

Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří se této netradiční poutě zúčastnili, všichni byli výbornými společníky. Obdivovala jsem paní Helenu, jak dokázala být navzdory své invaliditě plna elánu a pana Václava jak se o ní celý den bezmezně a obětavě staral.

*

Druhý den jsem šla na večerní mši svatou poděkovat za všechno Pánu Bohu a byla jsem tak ráda, že jdu do kostela a ne do „Kirchen“. Vůbec se našim předkům nedivím, že přijali víru od svatého Cyrila a Metoděje a ne od Němců. Asi máme slovanství v krvi...

Z příspěvku LM a RM, upraveno redakcí

TICHÁ NOC, SVATÁ NOC

Kdo by neznal nejnámější a nejlíbeznější vánoční píseň, která v německém originále nese název „Stille Nacht, Heilige Nacht“. Píseň poprvé zazněla na Vánoce roku 1818 v kostelíku v rakouském Oberndorfu. Připomeňme si trochu komickou historii této populární písně a místa, která využívají historické popularity, spojené se vznikem písně.

Pokud je pravdivé vyprávění, děkuje tato píseň za vznik zcela obyčejné myši, která si zvolila za místo svého přebývání kostel sv. Mikuláše v Oberndorfu u Salcburku. Konkrétně měch starých varhan. A jak se říká, že je někdo chudý jako kostelní myš, je to pravda. Myška zřejmě z hladu prokousala kožený měch varhan. Je také možné, že materiál z měchu ji posloužil k vytvoření hnízdečka pro potomstvo. Tuto skutečnost však už nelze zjistit. Jisté je, že měch varhan byl, díky myšce, děravý a tudíž varhany nebyly schopny zajistit slavnostní hru při mši na Vánoce roku 1818.

Když tuto skutečnost zjistil místní pan farář Josef Mohr, rychle sedl, napsal šestislokovou báseň a požádal svého přítele, učitele France Xavera Grubera ze sousední vesnice Arnsdorfu, aby ji do Vánoc zhudebnil. Vzniklo tak dílo pro dva hlasy a kytaru, která měla nahradit varhany. Premiéra vánoční písně se uskutečnila při půlnocní mši 24. prosince 1818 v kostele sv. Mikuláše ve výše zmíněné vsi. Na místě onoho farního kostela dnes stojí kaple „Tiché noci“, která trvale vznik této krásné písně připomíná.

Také v obci Arnsdorfu, ve staré místní škole, kde učitel F. X. Gruber učil a píseň zhudebnil, je k trvalému připomenutí vzniku „Tiché noci...“ zřízeno muzeum. Další popularitu tato obec získala tím, že v době adventu se zde mohou návštěvníci ve staré třídě zúčastnit výuky této písně, a to jak na hudební nástroje, tak i zpěvu. V Hallenu, kde byl skladatel melodie světoznámé vánoční písně v pozdějších letech řídícím učitelem a kde je rovněž pohřben, bylo v roce 1994 také otevřeno Gruberovo muzeum. Je to již druhé muzeum, vztahující se ke vzniku písně.

Autor textu, farář Josef Mohr působil v pozdějších letech ve Wagrainu, kde si letos o Vánocích připomenou 183. výročí vzniku písně. Je to již třetí místo v Rakousku, které se váže ke vzniku vánoční písně.

Další místo, které spojilo svou historii se zmíněnou vánoční písní je tyrolský Mayhofer v údolí Zillertal (dnes známé lyžařské středisko). Z této vesnice pocházel starý rod Mauracherů, známých stavitelů a opravářů varhan. Když někdy kolem roku 1819 nebo 1820 opravoval Karel Mauracher v Oberndorfu prokousané měchy varhan od myši, obstaral si varhanní provedení a part písně „Stille Nacht, Heilige Nacht“. Odtamtud pak se rozšířila sláva prosté písně „Tichá noc, svatá noc“ do celého světa.

Rakouská pošta v roce 1987 vydala poštovní známku k počtě tvůrců této vánoční písně, kterou zde reprodukuje.

Ať Vám všem, bratři a sestry, o letošních Vánocích zní tato líbezná píseň v českém přebásnění Václava Renče nejen u stroměčku, ale i v srdcích.

SILVESTROVSKÝ TYP

Opět se nezadržitelně blíží konec roku. Mnoho z nás se ohlíží zpět na události, které přinesl. A proto, že je o mně více či méně známo s jakou důsledností umím plnit svá náročná předsevzetí, byl jsem redakcí tohoto váženého listu požádán o své bohaté zkušenosti.

Nejprve bychom si měli uvědomit, jak má správné předsevzetí vypadat. Rozhodně bychom se neměli uchylovat k drobným vylepšením a polovičatým řešením. Takové přístupy nebývají dostatečně efektivní a přinášejí jen polovičaté výsledky.

Teď se asi ptáte, jak jednotlivá předsevzetí vybírat? Pro ilustraci a inspiraci uvedu některá svá z loňského roku:

*Pomoc manželce s chodem domácnosti.
Větší důraz na výchovu dětí.
Posun v duchovním životě.*

Svá předsevzetí jsem s maximálním nasazením začal plnit ihned 1. ledna, i když to s únavou po opravdu vydařené oslavě nebylo nijak snadné. Po časném budíčku, asi kolem 10. hodiny, jsem iniciativně vymetl sněh se schodů a na naléhání své ženy zatopil v kotli. Se svým dopoledním pracovním výkonem jsem byl víc než spokojen. Po namáhavé činnosti jsem vychutnával sváteční

atmosféru zasedl před obrazovku našeho nového televizoru. Televizní program i novoroční oběd stály skutečně za to. Žádost ženy o pomoc při umývání nádobí začala kazit mojí radostnou náladu. Hrozilo také reálné nebezpečí v podobě ušpinění mé světlé košile. A znáte to. "Jak na Nový rok, tak po celý rok." Má neblahá předtucha se vyplnila. K již uvedeným domácím pracím přibýly mnohé další. Svůj úděl jsem nesl s nelibostí, avšak statečně. Jedno z předsevzetí bylo splněno.

Svědomitě a zcela jistě i zodpovědně jsem přistupoval také k výchově našich dětí. Soustředil jsem se především na hloubkovou analýzu jejich školního prospěchu kontrolou známek v žákovských knížkách a to i 2x týdně. Ostatními formami výchovy jsem pověřil manželku, protože má mnoho volného času. Je totiž s našim nejmenším potomkem na mateřské dovolené. Přiznám se, že bych si to s ní klidně vyměnil. Já musím živit rodinu, dřít celé dny, často se ze zaměstnání vracím až večer. Občas s kolegy nad sklenkou něčeho dobrého probíráme pohyb cen nejen na pražské burze s cennými papíry a výsledky některých, pro občany tohoto státu tak důležitých, fotbalových zápasů. Žena ale kupodivu pro tuto mojí činnost nemá příliš pochopení. Ženy se prostě pro některé věci neumějí nadchnout. Přesto se mnou

přes drobné výhrady nakonec vždy souhlasila, že podíl nás obou na výchově dětí byl a nadále zůstane naprosto vyvážený. Další z mých předsevzetí bylo splněno.

Rozhodl jsem se, že i modlitbě budu věnovat víc úsilí a času. Značným problémem se zdál právě dostatek času. Řešení jsem neviděl v časnějším ranním vstávání (spánek nelze jen tak něčím nahradit) ani ve vynechání některých televizních programů (na "kabelovce" je možné v kteroukoliv denní či noční hodinu sledovat pořady více než zajímavé), které nám tak výrazně zkvalitňují život. Jsem rád, že jsem se k modlitbě dostal alespoň každý druhý den. Mé úsilí se určitě vyplatilo. Mohl jsem se alespoň na Boha obracet se svými prosbami a žádostmi, které snad občas byly vyslyšeny. Možná, že kdybych se modlil častěji...? Svoji bezpochyby častou modlitbou považují další ze svých náročných předsevzetí za splněné.

Jak je z několika uvedených příkladů zřejmé, splnění vytyčených předsevzetí, která si dáváme právě v tomto období, vyžaduje především náročnost k sobě samému. Dalšími předpoklady ke zdárnému splnění vytyčených cílů musí být kázeň, odhodlání a silná vůle. Preji vám, abyste při plnění předsevzetí byli alespoň tak úspěšní jako jsem byl, při vší skromnosti, já.

Váš B. Mikulík

Důležité upozornění: jakákoliv podobnost se skutečností je náhodná.

(RM)

Tajemství ráje

Jeden statný, sebevědomý, drsný „Mnichu,“ řekl mu, „vysvětlí mi, co je to peklo a co ráj!“

Mnich zvedl oči, podíval se na mocného válečníka a odpověděl s velkým opovržením: „Tobě mám vysvětlovat, co je to peklo a co je ráj?“ Tobě bych nemohl vysvětlit vůbec nic. Jsi špinavý a páchneš, ostří tvé dýky dávno zrezavělo. Jsi hanbou všech vojáků. Jdi, ať tě nevidím, nemohu tě snést.“

Voják se rozzuřil. Tvář mu vzteky zrudla, začal se chvět a nebyl schopen vydat hlásku. Tasil dýku a chystal se mnicha zabít.

„A to je peklo,“ zamumlal mnich.

To vojáka zastavilo. Najednou si uvědomil cit a odevzdanost tohoto malého opomíjeného mnicha. Vždyť on nabídl vlastní život, jen aby mu ukázal, co je peklo! Pomalu spustil dýku. V jeho duši se rozhostil mír a pocit vděčnosti.

„A toto je ráj,“ zamumlal mnich.

voják navštívil malého mnicha.

K.L.Millerová a D.L.Miller

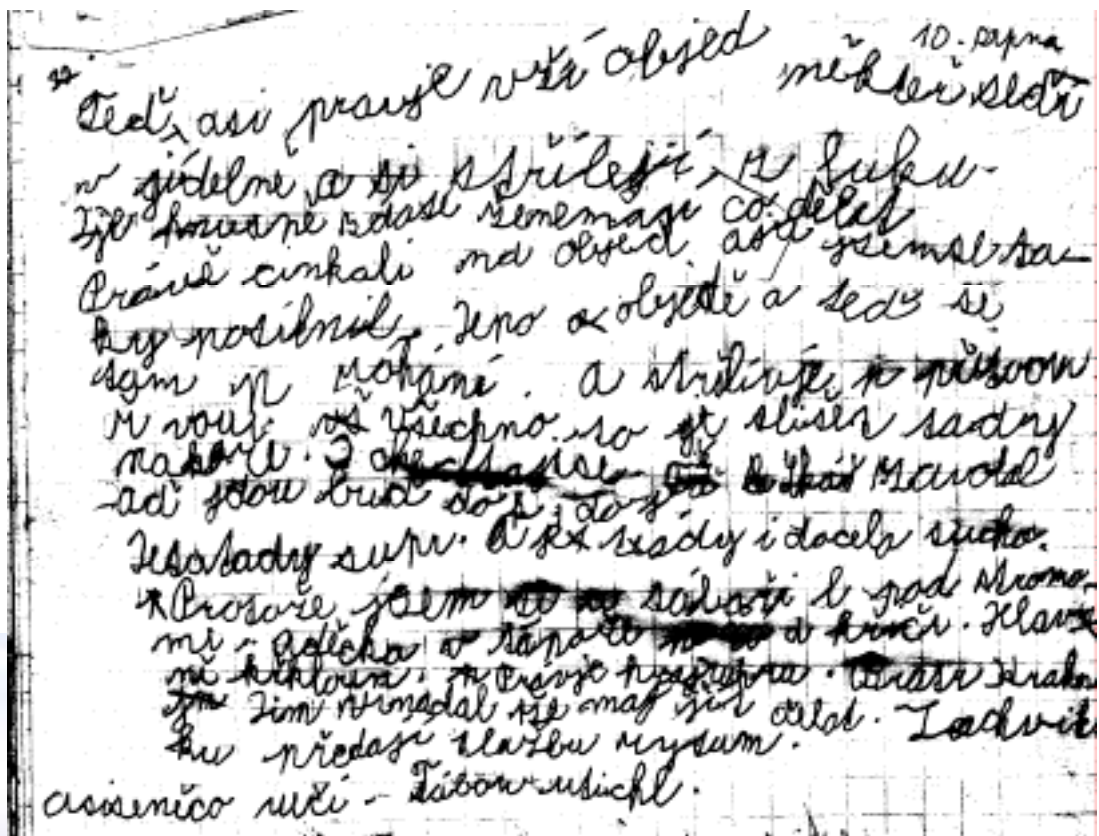
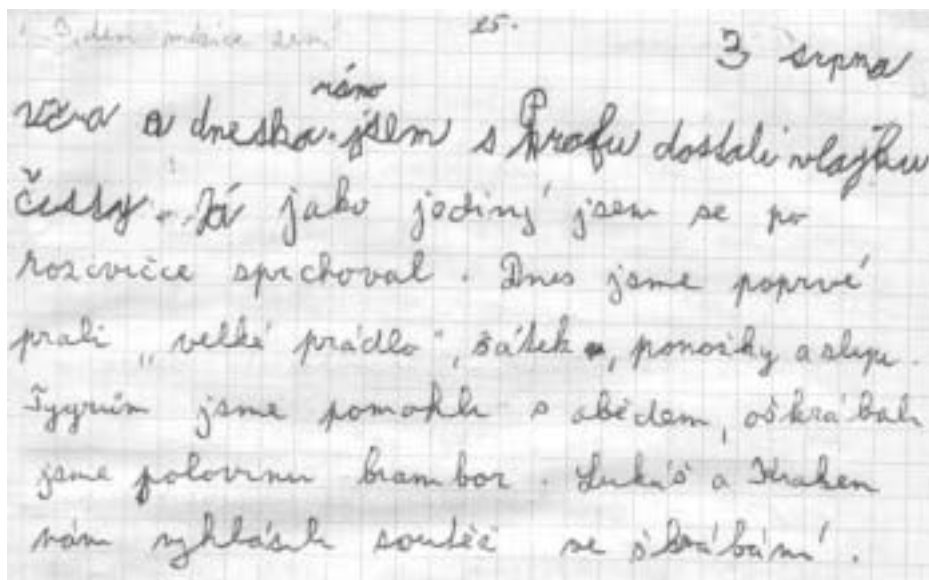

ZE SKAUTSKÉHO DENÍČKU

Chlapci ze 4. chlapeckého oddílu už o sobě dali několikrát vědět. V tomto čísle Poutníka nás jistě silvestrovsky pobaví autentické ukázky zápisů z jejich deníků.

(Pozn.: Buďme shovívaví - gramatika jim vzhledem k zaznamenávaným událostem připadá nedůležitá. A navíc – jedná se i o první slohové pokusy prvňáčků a druháků.)

(Zpracovali a při práci se smíchy dusili Mach + ZK)

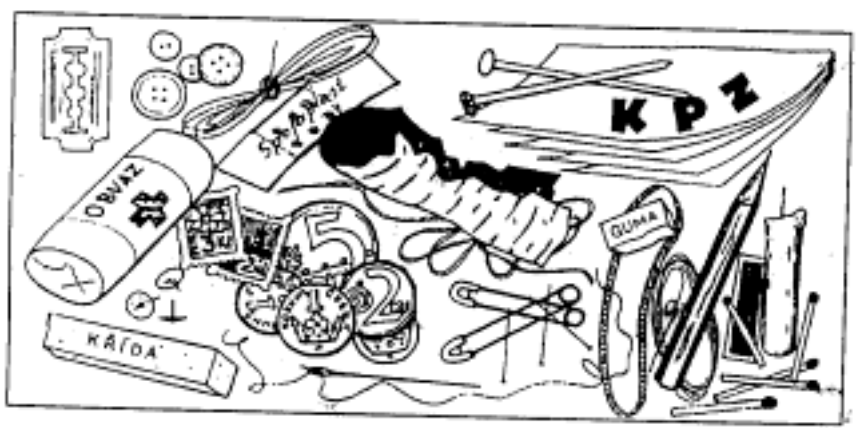
2. října
 Páno zpívá o své práci a o své práci
 se umějí. Páno činnosti a školní úroveň
 v. Příměstské tábory. Pak se nám sešlo a řekli
 Pak jsme si do sboru vypracovali slome krás
 vyhledá madončinu. Pak jsme si každý vypracoval
 jsme každý počinu pak jsme si každý vypracoval
 Anak chytí noty fadla a nak marmádu.
 Pak jsme šakabyskok vypracovali
 celkem 10. Pak jsme si každý vypracoval
 bal. Pak jsme si každý vypracoval
 varil obil. Pak jsme si každý vypracoval
 a máme si každý vypracoval. Pak jsme si každý
 šakabyskok vypracoval. Pak jsme si každý
 sruby. Pak jsme si každý vypracoval
 Byla moc dobrá. Zachytily si ozvěny
 a jánošův jev nositelů počky si každý
 Ci plásky šakabyskok. ? Furt se jim ho ne
 dala. na konci se jsme si povídali Pak
 daly varit. Pak jsme si každý vypracoval
 máme sruby do ruky. vypracoval
 šakabyskok. Pak jsme si každý vypracoval
 jsme si každý vypracoval a vypracoval
 máme šakabyskok. Pak jsme si každý
 máme vypracoval. Pak jsme si každý
 Pak jsme si každý vypracoval

MŮJ JUNÁCKÝ DENÍK

Demita list
 na štaunský tábor v Tatenicích
 29. 7. - 12. 8. 2001.

Dyellorsh
 Jan Janos
 Fata
 Jan Janos
 Antonin

3. 8. 2001
 Dnes jsme v ráno se budili a šli jsme na -
 naskup. B naskupu jsme šly na snídani.
 A šli jsme na náš příběh.

ZE ŽIVOTA MLÁDEŽE**KRÁTKÉ OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDNINAMI (1. ČÁST)****Velehrad****4. - 8. července 2001**

Letošní pouť jsme po pečlivém naplánování zahájili ve středu 4. července. Tentokrát jsme se výjimečně rozdělili na dvě party - ranní a odpolední. Obě byly naštěstí dost početné, takže o zábavu cestou bylo postaráno. Ranní směna si ve Starém Městě neodpustila Tradiční úvodní "šplouch" na Širůchu a dalším "bojovým" úkolem byl přesun útvaru do tábora. Odpolední výsadek překvapil svým brzkým příchodem, ale i tak jsme měli co dělat, aby se stihnul koncert. Většina z nás si po koncertu nenechala ujít noční adoraci v bazilice a pak honem, hupky do spacáků, vyspat se na svátek svatých Cyrila a Metoděje. Na slavnostní mši sv. jsme nemohli chybět a i po celý zbytek dne jsme pak měli "svátek".

V pátek byl taky svátek - mše sv. a odpolední pobyt na pláži jednoho z Hawajských ostrovů (Širůch).

Na sobotní návštěvu Buchlovického hradu asi nezapomene průvodce, kterého dokonale "dostal" Petr Mareš svojí touhou strávit noc v místnosti s mumií, kde prý straší. Večer naši dobrodruzi absolvovali bojovku s různými úkoly, rozdělení do dvou skupin - kluci a holky. Obě družstva dokázala své schopnosti a vědomosti.

U táboráku proběhlo vyhodnocení hry a shrnuli jsme vlastně celý čundr a pak jsme ještě dlouho do noci seděli u ohně a vychutnávali si ten jedinečný pocit svobody, štěstí, vzájemného přátelství a Boží lásky, který panuje na Velehradě.

Nedělní ráno nás zastihlo v plné práci a spěchu, abychom stihli mši sv. Po ní pochodem chod k nádraží, cesta domů a rozloučení, které se konalo u Voksů, kde jsme byli poděkovat za ušití vlajky a pehumáckých šátků.

Pouť na Velehrad

*Máš už něco v plánu
v prvním prázdninovém kvartánu?
Zapomeň na to!*

Jedem na Velehrad, tož domluvme to!*Kdy:* V sobotu 30. 6. 2001 ve 2000*Kde:* V Turecku ve skautské klubovně
Nevíš, kde to je? Hledej na dolňáku
roubenku.

Nouzová help line:	0467/593407
(NON STOP)	0446/642665
	0446/641289
	0446/642414

DUCHOVNÍ OBNOVA

30. 11. - 2. 12. 2001

Letošní duchovní obnova se konala v nádherném prostředí, nedaleko Toulouvcových maštálí, v tomto období pohádkově zachumelené Budislavi u Litomyšle. Volant v rukou opět držel salesián Janko Ihnát z Prahy.

Odpočinout a společně načerpat novou sílu do života si protentokrát přijeli: Tomáš M., Monika, Vávrovi, Míša, Máša, Diana, Klaudie, Pája, Jirka, Hela, Kristýna, Maruška, Marcela, Hanka, Pavel, Zdeněk K. i M., Tomáš B., Pavel Maruška a Honza (snad jsme všichni).

Náš společný víkend začal v pátek večer. Postupně jsme se vzájemně představili a ti šťastnější mohli prozradit i své věno. Oficiálním startem byla mše sv. v jednom z pokojků našeho víkendového hotelu. Nezapomnělo se samozřejmě ani na pár vtipů, ale pak frrr do spacáků, abychom byli na další den čilí.

Hlavní náplní sobotního dopoledne byly "přednášky" k tématu "Krize v duchovním životě". O přestávce nechyběla volnost k meditaci, procházce apod. Dopoledne bylo tradičně v duchu mlčení, ztišení se. Takový menší bobřík mlčení. Po vynikajícím obědě, téměř celé odpoledne, nám byl Janko plně k dispozici. Kdo chtěl, mohl se vyzpovídat nebo si popovídat. Mnozí z nás se také vydali po stopách slavného Toulouvice. Maštale neztratily svou krásu ani pod sněhovou peřinou, možná právě naopak. Řádně vyvětrání a plni nových zážitků jsme došli zpátky, abychom společně oslavili mši sv. Večer se

celá tlupa posadila kolem stolu, a protože byl církevní Silvestr, podělili jsme se vzájemně o zážitky z minulého roku, popovídali si, zasmáli se...

Neděle pro nás začala mší sv. Dopolodne jsme se ještě honem "doobnovili". Po obědě nás už ale čekalo jen krátké posezení u káffčka a zákusků, vtipy, úklid a cesta domů.

Snad všichni jsme se nechali vtáhnout a oslovit Jankovými slovy. Myslím, že není od věci podotknout, že mnozí z nás se našli úplně ve všem. Snad mluvím za všechny "obnovené", když napíšu, že to zas bylo dost dobrý. Kdo ví, možná je to proto, že Janka už několik let známe. Snad pro jeho přístup k životu a tím i k nám. Nebo možná jeho smyslem pro humor aneb kdo ho ještě neznáte, tak ho určitě poznáte podle toho, že dokáže sypat z rukávu jeden vtip za druhým.

Jak jsem právě prozradila, kromě duchovního slova nám Janko pomohl zažít prima víkend plný vtipů. Měli jsme možnost navštívit zasněžené Toulouvcovy maštale, projít se nádhernou zimní přírodou, ... a hlavně prožít nádherné chvílky se svými blízkými, přáteli. Koho jsme zatím neznali, jednoduše patřil mezi nás.

Žaludky nám rozmazlovala Pája s Helou, nákupčím se pro tentokrát stal Tomáš B., tak hlavně těmto obětavcům a Jankovi patří naše díky.

(Tommy)

(Ma)

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V ROCE 2002

Podobně jako loni, proběhne i v lednu 2002 na celém území ČR **Tříkrálová sbírka** (TS 2002), kterou vyhlásilo Sdružení České katolické charity (SČKCH). Tato sbírka byla povolena MV, odborem všeobecné správy dne 22. 09. 2001, č.j. VS/3-4746/2000-526.

SČKCH se touto sbírkou snaží cílevědomě formovat veřejné mínění ve prospěch sociálně slabých a trpících. Snaží se o obnovení zájmu o charitativní práci a angažovanost všech lidí dobré vůle v díle služby bližním v nouzi.

Cílem TS 2002 je:

1. Formovat veřejnost k sociálnímu cítění, k pomoci bližním.
2. Umožnit občanům ČR podílet se na charitní práci.
3. Získávat finanční prostředky pro činnost všech složek SČKCH.
4. Konkrétní pomoc rodinám a lidem v nouzi v ČR i v zahraničí.

I v naší obci Dolní Čermné a v Jakubovicích budou chodit ve dnech 5. a 6. ledna

2002 skupinky tří králů s koledou a budou vybírat do pokladniček zapečetěných na OÚ příspěvky od občanů. Vedoucí skupinek TS 2002 se na požádání prokáží průkazkou, podepsanou biskupem, ředitelem DCH a generálním sekretářem SČKCH a svým platným OP. Všechny domácnosti před vánocemi a v období po Novém roce obdrží letáky se složenkami, kterými budou moci dárci přispět na účely této TS sbírky. Pokud dárci projeví zájem o potvrzení pro daňové účely, je třeba mu nabídnout složenku. Na písemné požádání pak občan obdrží od sekretariátu SČKCH písemné potvrzení o finanční podpoře.

Prosíme všechny naše občany, aby koledníky neodmítali a tuto sbírku finančně podpořili. Vždyť i milosrdenství, láska a štědrost projevená chudým, nemocným a zbědovaným bude odměnou těm, které Pán Ježíš nazval „blessed“...“: Vždyť nikdo z nás neví, kdy bude potřebovat pomoc od charity.

Věříme, že Tříkrálová sbírka bude úspěšná, podobně jako v loňském roce, kdy v Dolní Čermné a Jakubovicích bylo vybráno 24 281,60 Kč. Na celém vikariátě Ústí nad Orlicí se vybralo 728 538,20 Kč.

VI. Jansa, zástupce starosty

ZE ŽIVOTA

VÝSKYT NOVÉHO DRUHU?

U jednoho domu se neočekávaně objevila nutrie. Protože v blízkém i vzdálenějším okolí nežil žádný chovatel těchto vodních hlodavců, stal se její výskyt na neobvyklém místě malou vesnickou záhadou. Nutrii si oblébili nejen majitelé domu, kteří ji občas přikrmovali, ale i jejich sousedka. Především pro ni byla občasná přítomnost neobvyklého hlodavce vítaným zpestřením všedních dnů vyplněných starostmi osamocené žijící důchodkyně. Po nějaké době, možná jen několika dnech, se však srst nečekaného návštěvníka přestala objevovat. Za podobně nevyvětlených okolností, které doprovázely hlodavcův příchod, došlo k jeho zmizení. Nejvýrazněji se ztráta zvířecího miláčka dotkla oné důchodkyně. Ve snaze nalézt nutrii prohledala všechna možná i málo pravděpodobná místa jejího možného výskytu. Věta pátrající paní Moravcové: "Nevíte, kam se ta industrie poděla...?" pronesená v rozhovoru se sousedy vyvolává úsměvy dodnes, vždy když je historka vyprávěna pro pobavení společnosti. Někdy se i okolnosti kolem výskytu velkého, mokrého hlodavce mohou stát zdrojem neobyčejně obyčejné lidské radosti.

Industrie = píle, činnost, pracovitost; průmyslová výroba...; soubor kamenných a kostěných nástrojů a odpadků při jejich výrobě v jednotlivých pravěkých kulturách (Slovník cizích slov)

(zaznamenal a nepřesně převyprávěl RM)

DÍKY

Vím, že největší DÍKY patří Bohu. Mohli bychom děkovat od rána do večera a od večera do rána, protože skutečně dostáváme mnoho. Doma v rodině se snažíme si navzájem děkovat a tak cítím, že bychom si měli děkovat i v naší farní rodině. Člověk je mnohokrát vděčný, ale poděkování většinou zůstává jen v srdci. Proto bych ráda vyslovila vřelé DÍKY Otci Pavlovi, za jeho lásku a službu nám všem. DÍKY také vám všem, kteří jakkoli přispíváte k tomu, co vše dobré, pěkné a potřebné se v té naší farní rodině děje. Tak tedy DÍKY.

Marie Moravcová

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Po 24. 12. – 15.00 hod.	Koledování dětí u jesliček - kostel sv. Václava v Lanškrouně	
Út 25. 12. – 15.00 hod.	Vánoční koncert, účinkují: lanškrouňští studenti a jejich hosté kostel sv. Václava v Lanškrouně	
Út. 25. 12. – 16.30 hod.	Setkání o vánocích - tradiční setkání pěveckých sborů náměstí v Jablonném nad Orlicí	
St 26. 12. – 15.00 hod.	Vánoční koncert JUNIOR BIG BANDU Sál lanškrounského zámku	
So 29.12. – 14.00 hod.	LIDOVÁ DIVADELNÍ HRA ZE SVITAVSKA V první části proběhne jesličková pobožnost, v druhé části Hra o narození Ježíška kostel Narození Panny Marie na Mariánské Hoře	
Ne 13.1. – 18.00 hod..	Bratr Paleček - Humor o věřících a nevěřících - výstava Kulturní a informační centrum čp. 30 v Jablonném nad Orlicí Výstava potrvá do 24.2.2002	
Pá 18.1. – 19.00 hod.	Sestry HAVELKOVY a orchestr Koncert vokálního swingového kvarteta Sál kina v Jablonném nad Orlicí	

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA**V lednu 2002 oslaví:**

87 let	paní Marie Plháková	z Dolní Čermné
79 let	paní Gertruda Ruprychová	z Dolní Čermné
77 let	paní Marie Severinová	z Dolní Čermné
75 let	pan Milan Pecháček	z Dolní Čermné
74 let	pan Jan Hampl	z Dolní Čermné
72 let	paní Růžena Havlová	z Dolní Čermné
71 let	paní Růžena Šimková	z Dolní Čermné
65 let	pan Ludvík Plhák	z Dolní Čermné
82 let	pan Jiří Formánek	z Horní Čermné
82 let	pan Josef Bachman	z Petrovic
77 let	paní Marie Krátká	z Petrovic
80 let	pan Josef Hrdina	z Verměřovic
78 let	paní Jarmila Podlezlová	z Verměřovic
65 let	pan Jaroslav Faltus	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem celé farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji
a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	24. 11.2001	Martin Řehoř	z Dlouhé Třebové
v Dolní Čermné	2. 12.2001	Václav Jan Mareš	z Dolní Čermné
ve Verměřovicích	8. 12.2001	Aneta Mačátová	z Verměřovic

Rodičům pokřtěných dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	23.11.2001	s paní Aloisí Toběrnou	z Horní Čermné
----------------	------------	------------------------	----------------

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

Otec Pavel

Leden 2002

1.1.	Út	MATKA BOŽÍ, Panna Maria	7.30	Dostálovi 293
			10.30	Klekarovi 292
6.1.	Ne	Zjevení Páně Sv. Tři Králové	7.30	Klekarovi ml. 292
			10.30	Hubálkovi 61
13.1.	Ne	Křest Páně	7.30	Řehákovi 283
			10.30	Matějkovi 58
20.1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7.30	Jansovi 65
			10.30	Venclovi 288
27.1	Ne	3. neděle v mezidobí	7.30	Filipovi 67
			10.30	Vránovi 18

SLUŽBA LEKTORSKÁ**Únor 2002**

3.2.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30	Jansovi st. 7
			10.30	p.Vávrová 264
10.2.	Ne	5.neděle v mezidobí	7.30	Adamcovi 18
			10.30	Jansovi ml. 7
17.2.	Ne	1. neděle postní	7.30	Venclovi 402
			10.30	p. Krátký 73
24.2.	Ne	2. neděle postní	7.30	Dvořákovi 406
			10.30	Režný 403

PRO DĚTI**Ahoj děti!**

Venku se začíná šerit, světlo pouličních lamp i všech světel se rozlévá po zasněžené krajině. Je klid, ticho. Snad ve všech domácnostech už se pomalu chystá slavnostní stůl. Zrovna jako tamhle v tom rozsvíceném okně. Přípravy už tam skončily. Za okamžik se všichni společně pomodlí, vyslechnou úryvek

z Písma svatého o narození Ježíška a usedají k štědrovečerní večeři. Je cítit slavnostní náladu, děti jsou už celé nedočkavé... Oči jim září. Konečně!! Otevřou se dveře a pozornost okamžitě upoutá rozsvícený stromek, který pod svými větvemi skrývá dárečky. Děti už při zpívání koled u jesliček pokukují, jestli nespátí nějaký balíček se svým jménem...

Tyto chvíle budete moci prožít již velice brzy, protože jsou tady tolik očekávané svátky – Vánoce. Domácnosti jsou provoněné cukrovím, ovocem a jehličím, je cítit pohodu, klid, soulad. Do našich domovů vstupuje Lásky. Ta opravdová Lásky, kterou nám posílá náš nebeský Otec, v podobě svého Syna – Ježíška. Z jeho narození se všichni radujeme a velice radostně zpíváme:

Narodil se Kristus Pán, veselme se,
z růže kvítek vykvet nám, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského,
nám, nám narodil se.

(Otazníček)

Pro starší:

S Vánocemi přicházejí také vánoční prázdniny. Před vámi je několik volných dnů, které lze využít nejrůznějším způsobem. Pokud bude příznivé počasí, určitě prožijete hodně času venku při zimních radovánkách. Jistě se najde i chvíle k návštěvě kamaráda, ke shlédnutí pěkného filmu, nebo k četbě nové knihy. A pokud byste si chtěly o prázdninách trochu provětrat mozkové závity, nabízím hádanku, která se mi dostala pod ruku. Hned po přečtení první věty mě zajímalo, do které skupiny patřím. Zajímá vás to také? Tak neváhejte a dejte se do luštění.

Einsteinova hádanka

Tuto hádanku napsal ještě v minulém století Albert Einstein. Tvrdil, že 98% lidí ji nedokáže vyřešit. Patříte mezi ta 2%?

Fakta:

1. V řadě vedle sebe je 5 domů v 5 rozdílných barvách.
2. V každém domě žije osoba rozdílné národnosti.
3. Každý z těchto 5 obyvatel pije svůj nápoj, kouří svoje cigarety a chová svá zvířata.
4. Nikdo nepije to, co ostatní, nekouří to, co ostatní a nechová to, co ostatní.

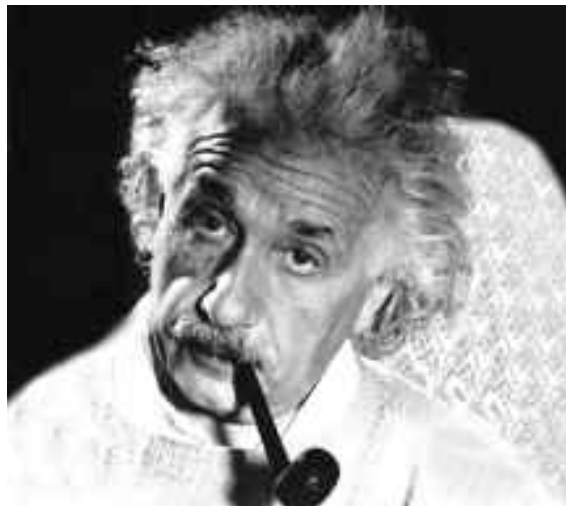
Rady:

1. Angličan žije v červeném domě.
2. Švéd chová psy.
3. Dán pije čaj.
4. Zelený dům je nalevo od bílého.
5. Obyvatel zeleného domu pije kávu.
6. Ten, kdo kouří Pall Mall, chová ptáky.
7. Obyvatel žlutého domu kouří Dunhill.
8. Ten, kdo žije v prostředním domě, pije mléko.
9. Nor žije v prvním domě.
10. Ten, kdo kouří Blend, žije vedle toho, kdo chová kočky.
11. Ten, kdo chová koně, žije vedle toho, kdo kouří Dunhill.
12. Ten, kdo kouří Blue Master, pije pivo.
13. Němec kouří Prince.
14. Nor žije vedle modrého domu.
15. Ten, kdo kouří Blend, má souseda, který pije vodu.

Otázka zní: Kdo chová ryby???

Z minulého Poutníka:

Socha svatého Mikuláše je umístěna v pravé části hlavního oltáře ve farním kostele.

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle adventní
23. prosince 2001
52.-53. týden / 2001

BOHOSLUŽBY V NAŠÍ FARNOSTI O VÁNOCÍCH:

24. prosince - Pondělí - po 4. neděli adventní, ŠTĚDRÝ DEN

- Dolní Čermná - 7.30 - za farníky
- Verměřovice - 16.00 - na úmysl dárce

Tato mše svatá z vigilie slavnosti Narození Páně je určena pro všechny, kteří se nemohou zúčastnit půlnoční mše svaté, především pro naše děti. Koledy budeme zpívat za doprovodu kytar.

- Dolní Čermná - 24.00 - půlnoční mše svatá

Upozorňujeme, že na tuto půlnoční jede autobus. Vyjíždí ve 23.30 hod. z Verměřovic od kostela, pokračuje přes Petrovice a zastavuje na všech obvyklých zastávkách.

25. prosince - Úterý - Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

Kostelní sbírka je určena na opravu poutního kostela na Mariánské hoře.

- Dolní Čermná - 7.30 h. - za Ladislava Mikulu a manželku
- Verměřovice - 9.00 h. - za Marii Moravcovou
- Dolní Čermná - 10.30 h. - na poděkování za dar 40 let života slavná zpívaná mše svatá
- Dolní Čermná - 15.00 h. - zpívané latinské nešpory s požehnáním

26. prosince - Středa - Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

- Dolní Čermná - 7.00 h. - na úmysl dárce
- Petrovice - 9.00 h. - za Marii a Václava Junkovy
- Dolní Čermná - 10.30 h. - na úmysl dárce - rytmická kytarová mše svatá

27. prosince - Čtvrtek - Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

- Dolní Čermná - 18.00 h. - na úmysl dárce

Na konci mše svaté požehnáme víno k běžnému použití (Nejedná se o mešní víno). Podle křesťanské tradice apoštol Jan kdysi požehnal nádobu s otráveným vínem a zbavil tím jed jeho účinku. Žehnání vína v den svátku tohoto světce připomíná tuto událost a zdůrazňuje i přikázání lásky zaznamenané v jeho spisech. Po mši svaté duchovní správce zve všechny farníky na faru na sklenku dobrého vína!

28. prosince - Pátek - Svátek sv. Mlad'átek, mučedníků

- Dolní Čermná - 6.45 h. - za Josefa Křivohlávka, rodiče a bratry

Vánoční setkání dětí na faře v Dolní Čermné (informace níže - akce ve farnosti)

29. prosince - Sobota - Pátý den v oktávě Narození Páně

- Dolní Čermná - 6.45 h. - za rodinu Hrdinovu a Jandovu
- Mariánská Hora - 14.00 h. - v rámci jesličkové pobožnosti vystoupí žáci ze ZŠ Horní Čermná s českými lidovými koledami.
- Verměřovice - 17.00 h. - za Jiřího Sršně a rodiče

30. prosince - Neděle - Svátek SVATÉ RODINY Ježíše, Marie a Josefa

Při mši svaté v Dolní Čermné proběhne již tradiční obnova manželských slibů.

- Dolní Čermná - 7.30 h - za Matyldu Kroulíkovou a zetě Františka
- Petrovice - 9.00 h. - za Štěpánku Mikulovou, sourozence, rodiče a duše v očistci
- Dolní Čermná - 10.30 h - za Marii Marešovou a manžela Jindřicha

31. prosince - Pondělí - Sedmý den v oktávě Narození Páně

- Dolní Čermná - 7.30 h - za Ludmilu Marešovou, manžela a vnuka

Konec občanského roku 2001 - odpolední mše sv. na poděkování za přijatá dobrodíní s prosbou o pomoc do nového roku 2002.

- Dolní Čermná - 16.00 h - na poděkování za přijatá dobrodíní

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

pokračování
z předchozí strany

1. ledna 2002 - Úterý - Oktáv Narození Páně - Slavnost MATKY BOŽÍ

Světový den modliteb za mír

- Dolní Čermná - 7.30 h. - na úmysl dárce
- Verměřovice - 9.00 h. - za zemřelé z rodiny Vágnerovy
- Dolní Čermná - 10.30 h. - na úmysl dárce

2. ledna - Středa - po oktávě Narození Páně
Dolní Čermná - 18.00 h. - na úmysl dárce

3. ledna - Čtvrtek - po oktávě Narození Páně
Dolní Čermná - 6.45 h. - na úmysl dárce

4. ledna - Pátek - po oktávě Narození Páně
Dolní Čermná - 18.00 h. - na úmysl dárce

5. ledna - Sobota - po oktávě Narození Páně
Dolní Čermná - 6.45 h. - na úmysl dárce
Petrovice - 17.00 h. - za Stanislava Duška, sourozence, rodiče a duše v očistci

6. ledna - Neděle - Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ, sv. Tři Králové

Při každé mši svaté jak ve farním kostele, tak i ve filiálních kostelech posvětime vodu, křídu a kadidlo, případně zlaté předměty (medailky, křížky)

- Dolní Čermná - 7.30 h - za farníky
- Verměřovice - 9.00 h. - za Martina Podlezla, manželku a celý rod
- Dolní Čermná - 10.30 h - na úmysl dárce

Příležitost ke sv. zpovědi od 25.12.2001 do 6.1.2002:

ve farním kostele je vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté (mimo nedělní a sváteční mše svaté v 10.30 h.!) a na první pátek 4.1.2002 odpoledne od 15.00 h. - do 17.55 h.

Duchovní správce srdečně zve děti na vánoční setkání:

Tato besídka se uskuteční: v pátek 28.12. na faře a to podle tříd:

- 1 a 2 třída od 9.00 h. – do 10.15 h.
- 3,4 a 5 třída od 10.30 h. – do 11.45 h.
- 6,7,8 a 9 třída od 13.15 h. – do 14.45 h.

Budeme si společně povídat o vánocích, zazpíváme koledy a také si zasoutěžíme. Spolu s paní Marií Pecháčkovou, s paní Broňou a sestrou Ludmilou se na vás těšíme. Přijďte všichni

Otec Pavel

Pozvání pro naše nejmenší a jejich maminky:

Maminky na mateřské dovolené přiveďte své děti (0 – 4 roky) do Dětského klubíčka.

Setkávat se budeme na faře v Dolní Čermné 1 x za 14 dnů, vždy ve čtvrtek od 9.30 – 11.00 hodin.

První setkání se uskuteční ve čtvrtek 3. 1. 2002. Popovídáme si a děti si začnou při hře zvykat na kolektiv. Děti, přineste ukázat ostatním svoji oblíbenou hračku.

Anička a Vladka

POUTNÍK, VÁNOCE 2001, LEDEN 2002

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 6. ledna 2002, Poutník vyjde 27. ledna 2002

Členové redakčního kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59, Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.